

РЕШЕНИЕ

№ 5091

гр. София, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 12.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2275** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 231, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на И. Й. Д., с адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, чрез адв. А. И., В., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, срещу Заповед № 8121К – 1109/13.02.2022г. на министъра на вътрешните работи.

Със заповедта, на основание чл. 226, ал.1, т. 5 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение на старши комисар И. Й. Д., временно преназначен на длъжност „заместник – директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ по щат Ръководство на Министерство на вътрешните работи, поради съкращаване на длъжността и отказ на държавния служител да заеме предложена му друга длъжност, считано от датата на връчване на заповедта.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т.3, 4 и 5 от АПК. Правят се възражения, че в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение не е посочено коя длъжност е съкратена – постоянно заеманата от Д. длъжност като титуляр – „заместник – директор“ на ГД „Б.“ или длъжността, на която е бил временно преназначен – „заместник- директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“. Съкращаване на временно заеманата длъжност не може да доведе до прекратяване на служебното правоотношение, доколкото

служителят продължава да заема длъжността, която е заемал преди временното му преназначаване. Прекратяването на служебното правоотношение противоречи и на целта на закона. Доводите за незаконосъобразност на заповедта се поддържат в хода на съдебното производство от упълномощения процесуален представител адв. И.. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – министърът на вътрешните работи, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Р., оспорва жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 8121К – 7016/04.06.2021г. на министъра на вътрешните работи И. Й. Д. е временно преназначен за срок от 3 месеца от длъжността „заместник – директор“ на ГД „Б.“ на длъжността „заместник – директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т.1 от ЗМВР“.

Срокът на временното преназначаване е еднократно удължен с още 6 месеца, считано от 14.09.2021г., със Заповед №8121К – 9603/19.08.2021г. на министъра на вътрешните работи. Заповедта е изменена със Заповед № 8121К – 963/24.02.2022г. като срокът от 6 месеца е променен на 1 година. Временното преназначаване по Заповед №8121К – 9603/19.08.2021г. на министъра на вътрешните работи, изменена със Заповед № 8121К – 963/24.02.2022г. е прекратено, считано от 15.09.2022г., със Заповед № 8121К – 10650/02.09.2022г. на министъра на вътрешните работи.

Със Заповед № 8121К – 10653/02.09.2022г. на министъра на вътрешните работи И. Й. Д. отново е временно преназначен за срок от 1 година от длъжността „заместник – директор“ на ГД“Б.“ на длъжността „заместник – директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т.1 от ЗМВР“.

Със Заповед № 8121К – 1109/13.02.2022г. на министъра на вътрешните работи, връчена на 13.02.2023г., на основание чл. 226, ал.1, т. 5 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение на старши комисар И. Й. Д., временно преназначен на длъжност „заместник – директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ по щат Ръководство на Министерство на вътрешните работи, при съкращаване на длъжността и отказ на държавния служител да заеме предложена му друга длъжност, считано от датата на връчване на заповедта. Прекратяването на служебното правоотношение е с разпореждане за заплащане на обезщетение по чл. 228, ал.1 от ЗМВР за неспазен срок на предизвестие.

Приложен е протокол от 13.02.2023г. за предлагане на вакантна длъжност „началник на сектор“ в Дирекция „Миграция“, която не е приета с мотив, че жалбоподателят заема титулярна длъжност.

Разминаването в датите на изготвяне на заповедта, връчване и протокола за предлагане на вакантна длъжност се обяснява с ползване на отпуск за отглеждане на дете до 8 – годишна възраст.

Прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателя е от съкращаване на длъжността „заместник – директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ по щат Ръководство на Министерство на вътрешните работи. За доказване основанието на прекратяването на служебното правоотношение от страна на ответника е представена Заповед № 8121К – 13623/29.11.2022г., в сила от датата на издаването ѝ, с която е съкратен щата на Ръководство на МВР – „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ с шест щатни бройки за

държавни служители с висше образование, от които 1 щатна бройка за заместник – директор, старши комисар.

Към 28.11.2022г. в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ по щат Ръководство на Министерство на вътрешните работи щатните бройки са 14, от които 3 бройки за заместник – директор, старши комисар.

Към 13.02.2023г. щатните бройки в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ по щат Ръководство на Министерство на вътрешните работи са 9, от които 1 за заместник – директор, старши комисар.

Към 09.03.2023г. щатните бройки са 11, от които 2 щатни бройки са вакантни.

По отношение на щата на ГД „Б.“ се установява, че към 21.04.2021г. в утвърдения щат на дирекцията са включени 2 щатни бройки за длъжността „заместник – директор“. От 10.03.2022г. щатът на ГД „Б.“ е увеличен, в частта, относима към настоящия спор с 1 щатна бройка за длъжността „заместник – директор“ като общо числеността на длъжностите „заместник – директор“ е увеличена от 2 щатни бройки на 3 щатни бройки. Тази численост се запазва и към датата на изготвяне на справката до съда на 09.05.2023г.

Съгласно представената Йерархия на длъжностите за държавни служители и съответния вид длъжности, заеманата от жалбоподателя длъжност е ръководна. Предложените вакантни длъжности по протокола от 13.02.2023г. също са ръководни. При така установената фактическа обстановка, Административен съд София - град направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима като депозирана в срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, от лице, което има правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно - производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен орган, в установената форма, но при нарушение на материалния закон, процесуалните правила и целта на закона.

Основанието за прекратяване на служебното правоотношение с И. Й. Д. е съкращаване на щата, съгласно чл. 226, ал.1 т. 5 от ЗМВР.

Съгласно чл. 226, ал. 1, т. 5 от ЗМВР, служебното правоотношение на държавния служител в МВР се прекратява при съкращаване на длъжността. За да е налице реално съкращаване на длъжността, е необходимо заеманата длъжност да е премахната като нормативно определена позиция в утвърденото длъжностно разписание на съответната администрация и същата да не е запазена като система от функции, задължения и изисквания, включително и под друго наименование.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията“ се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 05.03.2004г.) и според тази дефиниция „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерство на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност

на лицето, която я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 226, ал.1 т. 5 от ЗМВР трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Видно от установеното от фактическа страна, служебното правоотношение на И. Й. Д. е прекратено от министъра на вътрешните работи от длъжност, заемана при условията на временно назначаване. Временното преназначаване на държавен служител в МВР е допустимо само за определен период от време, при определени условия, като през този период от време държавният служител изпълнява служебните задължения на длъжността, на която е временно преназначен. Временното преназначаване се прекратява със заповед при изтичане на определения в заповедта срок, може да се прекрати със заповед и преди изтичане на определения срок, съгласно чл. 14, ал. 4 от Наредба № 8121з – 310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР. Правните последици на прекратяване на временното преназначаване са продължаване на служебното правоотношение на предходното работно място, от което е извършено временното преназначаване. Прекратяването на временното преназначаване по чл.14, ал. 4 от Наредба № 8121з – 310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР не е основание за прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител. Причина за прекратяване на временното преназначаване може да бъде съкращаване на временната длъжност, но това съкращаване на води до прекратяване на основното правоотношение от длъжността, заемана преди временното преназначаване. В случая не се доказва съкращаване на длъжността „заместник – директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ по щат Ръководство на Министерство на вътрешните работи, временно заемана от жалбоподателя. Дори обаче да е налице такова съкращаване, то не е основание за прекратяване на служебното правоотношение с държавния служител, а само за прекратяване на временното преназначаване. Държавният служител следва да заеме предишната си длъжност, която е заемал преди временното преназначаване. Видно от Заповед № 8121К – 13623/29.11.2022г., в сила от датата на издаването ѝ, е съкратен щатът на Ръководство на МВР – „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ с шест щатни бройки за държавни служители с висше образование, от които 1 щатна бройка за заместник – директор, старши комисар.

Към 28.11.2022г. щатните бройки са 14, от които 3 бройки за заместник – директор, старши комисар. Не е представено щатно разписание след датата на съкращаване, а справка за щатните бройки към 13.02.2023г. които са общо 9бр., от които 1бр. за заместник – директор, старши комисар. Тоест следва щатните бройки да са общо 8бр., а не 9бр., както е посочено в справката. Към 09.03.2023г. щатните бройки в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ са увеличени на 11бр., от които 2 бр. за ръководни длъжности са вакантни. При тези данни не може да се приеме, че е налице реално съкращаване на длъжности в „Звено за подпомагане на министъра по

чл. 33, т. 1 от ЗМВР“, доколкото са разкрити нови 2 щатни бройки за ръководни длъжности, които са вакантни и не са предложени за заемане от жалбоподателя. Дори да се приеме, че временно заеманата длъжност е съкратена, последицата от съкращаването не може да е прекратяване на служебното правоотношение, при условие, че служителят е назначен на постоянна длъжност. В структурата на ГД“Б.“, където е заеманата постоянна длъжност няма съкращаване на длъжностите „заместник – директор“, а увеличаване на същите с 1 щатна бройка. Длъжностите са увеличени от 2 щатни бр. на 3 щатни бр. и няма съкращаване на основната длъжност по постоянното служебно правоотношение. Свободните длъжности в ГД“Б.“ за държавни служители с висше образование към 25.01.2023г. са 58 бр., а към 25.02.2023г. са 61 бр. Липсва правно основание за прекратяване на служебното правоотношение на И. Й. Д.. Процесната заповед е незаконосъобразна, издадена е в противоречие с материалния закон, целта на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на правния спор е основателно искането на жалбоподателя за заплащане на разноските в съдебното производство в размер на 1310 лева, от които 1200 лева договорено и платено адвокатско възнаграждение и 10 лева държавна такса.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121К – 1109/13.02.2022г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 226, ал.1, т. 5 от ЗМВР е прекратено служебното правоотношение на старши комисар И. Й. Д., временно преназначен на длъжност „заместник – директор“ в „Звено за подпомагане на министъра по чл. 33, т. 1 от ЗМВР“ по щат Ръководство на Министерство на вътрешните работи, при съкращаване на длъжността и отказ на държавния служител да заеме предложена му друга длъжност, считано от датата на връчване на заповедта.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на И. Й. Д., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.1, ап. 4, чрез адв. А. И., В., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5 сума в размер на 1310 (хиляда триста и десет)лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: